
Kichary, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

Informator Archeologiczny : badania 32, 36-37

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dyluwium. W deluwium to wkopany był także rów. Warstwa dyluwium miała miąższość około 25-30 cm. Była ona zdeponowana na warstwie kulturowej. Zawierała ona drobne fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, węgle drzewne, kości zwierzęce, drobne przepalone kości i muszle. Warstwa kulturowa kultury pucharów lejkowatych miała miąższość około 25-35 cm i nie stanowiła jednolitej powierzchni. W warstwie kulturowej, na głębokości około 80 cm od powierzchni natrafiono na dwa dołki posłupowe oraz „szczątki” (pozostałości) konstrukcji drewnianej-belki? Miała ona długość 200 cm, szerokość 10-15 cm, głębokość 10-15 cm.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, „Archäologisches Korrespondenzblatt” oraz w monografii książkowej stanowiska.

Badania będą kontynuowane.

KAZIMIERZA, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie, AZP 98-62

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada i cmentarzysko kultury malickiej (neolit)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu i lipcu przez dr. Krzysztofa Tunię (Instytut Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,5 ara.

Stanowisko 1 w Kazimierzy Małej zajmuje przykrawędną partię wysokiej terasy lewobrzeża Nidzicy (lewobrzeżnego dopływu Wisły). W obrębie wykopu o pow. 5,5 ara natrafiono na kilkadziesiąt obiektów archeologicznych. Wyróżniono wśród nich jamy kultury ceramiki wstęgowej rytej, wśród których zwraca uwagę obiekt nr 6 z olbrzymią ilością ceramiki, wyrobów krzemiennych etc. Następną fazę zasiedlenia terenu stanowiska reprezentują jamy z materiałami osadowymi kultury malickiej oraz związany z nią grób szkieletowy. W obrębie wykopu odkryto również kilka ciałopalnych grobów kultury przeworskiej i jeden szkieletowy grób tegoż zespołu a także tzw. grób rowkowy o zarysie czworokąta. Natrafiono również na dużą ilość nowożytnych obiektów związanych z gospodarczą eksploatacją badanego fragmentu terenu (resztki zabudowań folwarcznych, eksploatacja piasku, etc.).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologicznej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków.

Badania będą kontynuowane.

KICHARY, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy szmborzecko-opatowskiej (neolit)
- cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych z konstrukcjami megalitycznymi (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury ceramiki sznurowej (schyłkowy neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- pobożowisko nowożytne

Ratownicze badania przeprowadzone przez dr Hannę Kowalską-Marszałek (Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie). Finansowane przez PSOZ. Dwunasty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 100 m².

Kontynuowano eksploatację obiektów i warstw związanych z cmentarzyskiem kultury pucharów

lejkowatych, ponadto przebadano częściowo kolejny grób niszowy kultury ceramiki sznurowej i obiekty osadowe wczesneolityczne oraz kultury trzcinieckiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie. Badania będą kontynuowane.

Kliszów, st. 3, gm. woj. rzeszowskie, AZP 95-70/24 - patrz: wczesna epoka żelaza

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 -patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KOCMYRZÓW, st. 17, gm. Kocmyrzów-Luborzyca, woj. krakowskie, AZP 100-58/17

- cmentarzysko kultury ceramiki sznurowej (neolit)
- cmentarzysko kultury łużyckiej (epoka brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone na przełomie jesieni i zimy przez dr. Krzysztofa Tunię (IAiE PAN o/Kraków). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Celem ratowniczych prac wykopaliskowych na stanowisku 17 w Kocmyrzowie była kontynuacja badań cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej oraz cmentarzyska kultury łużyckiej, prowadzonych w latach 1996 i 1997. Stanowisko znajduje się na granicy wsi Kocmyrzów i Pietrzejowice, w obrębie szerokiej, lokalnej kulminacji lessowego Płaskowyżu Proszowickiego.

W sąsiedztwie odkrytych w 1996 roku dwóch grobów niszowych kultury ceramiki sznurowej odkryto dalsze trzy tak datowane obiekty. Dwa z nich to klasyczne groby niszowe. W obiekcie nr 5 znajdował się skurczony szkielet wyposażony w miedziane zausznice, naczynie, kilka kościanych koralików, wiór krzemienisty i szydło kościane. Na dnie obiektu nr 6 natrafiono na pozostałości trzech zmarłych wyposażonych w bogaty zestaw darów grobowych - kilka naczyń, krzemienne groty strzał, topór kamienny, wióry krzemienne oraz wyroby kościane i kamienne. Czaszkę jednego z osobników ozdobił diadem z blaszek miedzianych oraz miedziane zausznice. Dno niszy znajdowało się na głębokości 235 cm od powierzchni ziemi. Trzeci z pochówków kultury ceramiki sznurowej (nr 7) znajdował się na dnie nieregularnej formy niszowej. W sąsiedztwie szkieletu znaleziono krzemienne siekiere, odłupek krzemienisty i wyroby kościane.

W obrębie wykopu natrafiono również na dalszy fragment ciałopalonego cmentarzyska grupy górno śląsko-małopolskiej kultury łużyckiej. Wyeksplorowano kilka zachowanych w różnym stopniu grobów.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologicznej IAiE PAN w Igołomi.

Badania nie będą kontynuowane.

KOLONIA CZUŁCZYCE, st. 6, gm. woj. chełmskie, AZP 78-89/137

- grób kultury amfor kulistych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 30 czerwca przez mgr. Andrzeja Bronickiego (Muzeum Chełmskie w Chełmie). Finansowane przez Urząd Gminy Sawin. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 10 m².

Grób częściowo zniszczony przez wykop fundamentowy garażu.

W planie płaskim grób miał kształt wydłużonego trapezu; obiekt wkopany był w kredowy margiel, zbudowany z dużych, płaskich bloków kamiennych.

Dno było wybrukowane.

Komora północna – częściowo uszkodzona – żeńska, południowa – zachowana bardzo dobrze – męska. Szkielety żeńskie zwrócone do siebie twarzami, męskie – plecami.

Stwierdzono brak pokrywy (organiczna); odkryto szczątki dwóch mężczyzn (w komorze